

UNUL DINTR-UN MILION

Mulțumesc, frate Shakarian. Bună dimineața, prieteni. Desigur este bine să fim în dimineața aceasta din nou aici, în Los Angeles, înainte de marea convenție, și de adunarea care urmează la hotelul Embassy. Eu aștept să vă văd pe toți acolo. Suntem într-o mare așteptare să-L întâlnim pe Domnul nostru Isus și dorim să-L avem în mijlocul nostru. El a promis că va fi. *„Oriunde sunt adunați doi sau trei împreună, Eu voi fi acolo.”*

Eu sunt sigur că L-am întâlnit în dimineața aceasta. Când am urcat treptele acestui auditoriu, am văzut că toți oamenii aveau așteptări pentru micul dejun și vorbire. Este bine că pot să fiu aici împreună cu voi și cu cei care ne ascultă la radio. Sunt atât de mulți, încât unii dintre cei prezenți sunt nevoiți să stea cu un etaj mai jos. Vorbind cu unii dintre ei, am aflat că sunt multe cereri, boli de inimă și diferite suferințe, iar noi suntem aici ca să ne rugăm pentru cei bolnavi și nenorociți.

Când am urcat scările m-am întâlnit cu un domn bătrân. El a venit la mine și a zis: „Frate Branham, cu ani în urmă am avut probleme atât de mari cu inima, încât de multe ori m-am gândit că voi muri,” după care mi-a spus că ne-am rugat pentru el și prin harul lui Dumnezeu a fost vindecat. La cei peste optzeci de ani ai săi, el a venit în dimineața aceasta aici plin de bucurie și fericit. Aceasta ne face să luăm o poziție nouă.

Vă rog atât pe cei care ascultați la radio, cât și pe cei care sunteți prezenți în locul acesta, să vă rugați pentru mine. După terminarea acestei conferințe, voi călători în Europa și în Africa, pentru o serie de adunări. Voi face aceasta pe baza unei vedenii și sunt sigur că vom avea adunări mari. De mulți ani simt că voia Domnului este să mai merg o dată acolo. Mă gândesc că prin umila slujbă pe care mi-a dat-o, s-ar putea să găsesc vreun suflet pe care îl voi prinde în mreaja Evangheliei, pe care mi-a dat-o ca să-i trag pe oameni pe calea vindecării Divine, prin rugăciunea pentru bolnavi. Deci, solicit rugăciunile voastre, atât a celor prezenți aici, cât și a celor care ne ascultă la radio.

Nu am mult timp la dispoziție, de aceea voi lua un text scurt și voi predica cât voi putea în cele câteva minute, ca să ne cunoaștem, după care ne vom ruga pentru oamenii din țară și pentru cei prezenți aici.

Sunt bucuros să-i pe întâlnesc pe toți acești prieteni minunați pe care nu i-am întâlnit niciodată până acum, dar cu care am venit în contact în dimineața aceasta.

Noi am petrecut clipe minunate în adunările ținute în alte locuri. În ultimul timp nu am mai călătorit mult pentru că este prea obositor, dar încercăm să ținem legătura între frații din Jeffersonville, Indiana și Tucson, Arizona, unde ne-am mutat cu câțiva ani în urmă, în urma unei vedenii. Domnul ne-a trimis acolo, iar eu am plecat fără să știu unde merg. Cred că mulți dintre voi ați fost la adunarea din Clifton's, Phoenix, unde am vorbit puțin despre vedenia primită. În acea vedenie, am văzut o constelație de șapte îngeri.

Știu că mulți dintre cei care mă ascultă la radio, nu sunt în Evanghelia deplină, de aceea s-ar putea să vi se pară ciudat ceea ce spun. Cred că și eu aș gândi la fel... Dacă cineva poate explica ceva, nu mai trebuie s-o acceptați prin credință. Dar lucrurile pe care nu le putem explica, trebuie să le acceptăm prin credință. Noi nu putem să-L explicăm pe Dumnezeu; nici un om nu poate face aceasta. El este suveran, măreț și Atotputernic și credem că este aici, iar dacă Îl primim prin credință, El ne dă răspunsul Său, botezul cu Duhul Sfânt.

În următoarele câteva minute voi vorbi despre calea pregătită de Dumnezeu, despre locul de închinare pregătit de El, despre singurul loc în care puteți să vă închinați Lui și în care El vă va întâlni vreodată... Există o biserică, un popor, un timp și un loc de întâlnire pregătit de Dumnezeu. Nădejdea mea este că Dumnezeu binecuvântează acest Mesaj în inimile voastre.

Din câte știu, niciuna dintre vedeniile pe care vi le-am spus în Numele Domnului, nu a spus decât Adevărul. Întotdeauna s-a întâmplat așa cum a spus El că va fi.

Conform Scripturii, în zilele din urmă în care trăim noi, trebuie să vină o slujbă prin care să ne fie descoperite toate tainele ascunse. Aceasta se va întâmpla după botezul Duhului, al vorbirii în limbi, al vindecării divine și al celorlalte lucruri și este încununarea mesajului care a început odinioară prin mișcarea pentecostală. Este slujba lui Hristos Însuși, care se întrupează în poporul Său, astfel încât Trupul Său, Mireasa, care este parte din El, să facă exact aceleași lucrări pe care le-a făcut El când a fost pe pământ, ca Soț și Soție, sau Împărat și Împărăteasă, chiar înainte de ceremonia Căsătoriei.

Dacă va fi cu voia Domnului, săptămâna aceasta vreau să vorbesc despre câteva lucruri, ca să înțelegeți timpul și ceasul în care trăim. Vom face aceasta la hotelul Embassy. Dacă un om nu știe ce drum să aleagă, pe unde să meargă, ce să facă sau încotro s-o apuce, dovedește că nu mai umblă prin credință, ci bănuiește sau presupune, iar „a presupune” înseamnă „a face ceva fără autoritate oficială”. Dacă nu avem autoritatea oficială ca să știm ce spune Dumnezeu că va avea loc în ceasul acesta, cum îl vom întâmpina? Noi trebuie să-i facem față prin credință în Cuvântul Său, știind lucrurile care trebuie să se întâmple acum, să vedem starea națiunilor, starea poporului, starea bisericii, și așa mai departe.

Aceasta este ceea ce trebuie să știm! Noi trebuie să știm cum să procedăm ca să-i facem față. Dacă nu știți cum să faceți aceasta, înseamnă că umblați la voia întâmplării, sărind înăuntru, și sperând una și alta. Dar Dumnezeu nu vrea să facem aceasta, ci vrea să știm ce a spus El despre ziua aceasta, ca s-o întâmpinăm prin credință, fiindcă ne-a spus deja totul. Atunci știm că suntem în Adevăr, nu avem cuvântul unui om, ci avem Cuvântul Lui care ne arată ce trebuie să facem. Nădăjduim că Tatăl nostru ceresc ne va lămuri toate aceste lucruri în săptămâna aceasta.

Îmi pare rău că m-am îndepărtat de ceea ce am spus cu câteva minute în urmă, adică cum ne-am mutat la Tucson. Eu m-am gândit că am ajuns la capătul vieții. Credeam că nimeni nu poate supraviețui într-o asemenea împrejurare, după vedenia pe care am avut-o în dimineața aceea pe la ora zece, în camera mea. Astfel, am discutat cu fiul meu că după ce voi trece din viața aceasta, să o ia pe soția mea și pe ceilalți copii, la el. Încă înainte ca acele evenimente să aibă loc, eu

am spus în adunarea din Phoenix tot ce se va întâmpla.

Câteva luni mai târziu, într-o dimineață m-am dus în Canionul Sabino, care se află la nord de Tucson. M-am dus acolo să mă rog, și în timp ce mă rugam, mi-am ridicat mâinile spre cer și am spus: „Tată, Te rog să mă ajuți și să-mi dai putere pentru ceasul care-mi stă în față. Dacă lucrarea mea pe acest pământ este încheiată, trebuie să vin la Tine. Nu-mi pare rău pentru că trebuie să plec, deoarece știu că vei avea grijă de familia mea. Îți cer doar putere pentru ceasul acesta.” Atunci am simțit că ceva mi-a lovit mâna.

Poate că pentru ascultătorii mei de la radio acest lucru pare ciudat, dar acesta este adevărul, iar Dumnezeu este Judecătorul meu.

M-am uitat la mâna mea și am văzut că țineam o Sabie. Avea o apărătoare din aur, iar mânerul era făcut din pietre prețioase. Lama strălucitoare părea făcută din crom sau din ceva asemănător.

Aceasta se întâmpla departe pe vârful muntelui, cam pe la ora zece sau unsprezece dimineața. Vă puteți imagina cum s-ar simți un om care se trezește stând cu o sabie venită de nicăieri, conștient că este treaz și că se află într-o pustietate situată la câteva sute de mile de restul lumii? Când am simțit-o în mână, am strâns-o, apoi am început s-o mișc într-o parte și-n alta. Era o sabie adevărată.

Am privit în jur, întrebându-mă: „Cum este posibil așa ceva? Stau aici singur și pe o distanță de câteva zeci de mile nu este nimeni! De unde a venit aceasta? Presupun că Domnul vrea să-mi spună că mi-a sosit sfârșitul.” Atunci am auzit un Glas care a spus: „Aceasta este Sabia Domnului!”

M-am gândit: „O sabie, probabil este ceva cu cavalerul regelui.” Voi știți cum se obișnuia să se facă în trecut în Anglia și în alte părți. „Poate este pentru un cavaler.” Apoi m-am gândit: „Poate trebuie să-mi pun mâinile peste oameni...” În

asemenea momente nici nu mai poți să gândești, pentru că mintea noastră este limitată; dar gândurile Lui sunt infinite. Și în timp ce stăteam și mă gândeam, Sabia mi-a părăsit mâna și nu am știut unde s-a dus. Unde era? Pur și simplu a dispărut. Cred că o persoană care nu este duhovnicească, ar înnebuni pe loc. Ai sta acolo întrebându-te ce s-a întâmplat.

Apoi Glasul a spus: „Vedenia nu înseamnă sfârșitul tău, ci este în legătură cu slujba ta. Sabia este Cuvântul! Cele șapte Peceți vor fi deschise, taina celor...

Două luni mai târziu, am fost sus pe munte împreună cu câțiva prieteni apropiați, și atunci s-a împlinit vedenia: Din ceruri au venit cu o mare viteză șapte Îngeri. I-am văzut atât de clar cum vă văd pe voi... Bucăți mari de stâncă săreau în toate părțile și se rostogoleau la vale, în timp ce prietenii mei strigau și nu știau ce să mai facă de groază. Peste tot se ridicau nori mari de praf. Când s-a întâmplat aceasta, Domnul mi-a zis: „Întoarce-te acasă, fiindcă a sosit timpul! Fiecare Înger reprezintă una din cele șapte Peceți!”

Toate aceste Peceți au fost înregistrate și în curând va apare și cartea. Voi știți că eu nu stau prea bine cu gramatica, dar cei care mă iubesc vor avea răbdare cu mine și mă vor înțelege. Cartea este dată pentru corectare la un bun teolog, care va scoate toate greșelile de exprimare, fiindcă s-ar putea ca în unele locuri să mă fi exprimat greșit... Odată am auzit pe cineva râzând și m-am gândit că am spus, probabil, vreun cuvânt greșit. Voi să faceți ca olandezul: „Luați ceea ce vreau să spun, nu ceea ce spun!”

Mi s-a spus că mai avem numai trei minute până la încheierea transmisiunii.

Dragi ascultători, aș vrea ca oriunde vă aflați în țară, să vă puneți mâinile unii peste alții în timp ce ne vom ruga, pentru că în ultima însărcinare pe care a dat-o Isus Bisericii Sale scrie: *„Aceste semne vor urma pe cei care cred. Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor face bine.”* (Marcu 16.18).

Scumpule Tată ceresc, suntem aici ca și copii ai Tăi, fiindcă vrem să facem în supunere tot ce ne-ai spus. Astfel, ne punem mâinile peste toate cerințele celor ce ne ascultă și știm că Tu îi vezi pe toți cei bolnavi și suferinzi. Dumnezeu scump, îi predăm în mâinile Tale, prin credință în Cuvântul Tău care spune: *Aceste semne vor urma pe cei care cred. Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor face bine.*" Îngăduie aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Încheierea primei emisiuni radio).

Îți mulțumesc, frate Shakarian. Este un mare privilegiu să fim legați din nou prin transmisiunea radio, prin care putem vorbi atât fraților care se află în țară, cât și celor prezenți aici.

Profit de această ocazie și vă invit să veniți mâine după-amiază la hotelul Embassy, unde ne vom ruga pentru bolnavi. Aduceți-i și pe cei păcătoși sau pe cei căzuți. Adevărul este că deși ne rugăm pentru bolnavi și vedem că Dumnezeu face tot timpul semne mari și minuni, totuși acestea sunt pe locul doi. Pe primul plan se află salvarea, umplerea cu Duhul Sfânt, despre care voi vorbi câteva minute, și despre necesitatea umplerii cu Duhul Sfânt.

De obicei, vindecarea divină atrage atenția oamenilor și îi aduce în prezența lui Dumnezeu. Când Dumnezeu face ceva neobișnuit, oamenii nu pot să-L înțeleagă. Noi nu putem arăta practic cum se întâmplă aceste lucruri, dar Dumnezeu lucrează în felul Său măreț. Vindecarea atrage atenția oamenilor, deoarece ei văd că acolo este prezentă o Putere care face lucrări ce depășesc puterea de înțelegere a minții omenești, iar aceasta îi face să privească la Mielul lui Dumnezeu.

Mi s-a spus, și cred aceasta, că 60-70% din slujba Domnului Isus a fost numai vindecarea bolnavilor. El făcea aceasta ca să atragă atenția oamenilor, iar când au venit la El, le-a spus: *„Dacă nu credeți că Eu sunt Acela, veți muri în păcatele voastre.”* (Ioan 8.24).

Vindecarea divină este atracția puternică prin care oamenii sunt făcuți să privească la Domnul Isus. Doctorul F.F. Bosworth, pe care l-ați cunoscut și care a fost prieten cu mulți dintre voi, obișnuia să spună că „vindecarea divină este momeala din undiță.” „Tu,” spunea el, „îi arăți peștișorului momeala, nu cârligul.” Astfel, atunci când peștele încearcă să înghită momeala, este prins de cârlig.” Aceasta încercăm să facem și noi. Ținta noastră este să-i aducem pe oameni la Domnul Isus Hristos, care este Același ieri, azi și în veci. Astfel, dacă El a fost Vindecător în trecut, este și astăzi același Vindecător.

Înainte de a ne ruga pentru bolnavii care ascultă această emisiune radio, aș vrea să aduc o scurtă mărturie personală. S-a întâmplat cu câteva zile în urmă. Eram sus pe munte împreună cu cincisprezece sau douăzeci de frați, când Îngerul Domnului a venit așa de jos, și o Lumină puternică ce semăna cu o cometă, plutea în aer. Deodată au început să se rupă bucăți mari de stâncă, ce erau proiectate până la două sute de picioare (61 de metri) înălțime, rupând vârfurile copacilor, în timp ce eu stăteam exact sub Ea. Le spusese fraților cu câteva minute înainte de a începe, ce va urma. Eu fusesem înștiințat de Domnul cu o zi înainte, iar frații au început să alerge pentru a se adăposti pe sub mașini sau pe unde puteau, pentru că nu înțelegeau ce se întâmplă. El mi-a vorbit și mi-a spus exact ce se va întâmpla imediat după aceea.

Acolo era și un bun prieten din Minnesota. Familia lui este în dimineața aceasta aici și sunt sigur că și el este undeva la etaj sau prin sală. Mă refer la Donovan Weerts, un tânăr fin, un luteran care și-a predat, nu demult, viața lui Hristos și a fost umplut cu Duhul Sfânt. El este un german umil și smerit, de vreo treizeci de ani și are doi sau trei copilași. Pentru a fi mai aproape de mine, el s-a mutat la Tucson împreună cu familia sa și cu alți trei sau patru sute de frați.

Mă bucur sincer pentru că am asemenea vecini ca el. Ei mă însoțesc până în Africa de Sud și pretutindeni unde mă duc, numai ca să fie aproape de mine și să se bucure de binecuvântările lui Dumnezeu. Dar eu nu l-am privit niciodată prea atent pe acest bărbat smerit.

Desigur, oamenii pe care îi cunosc și cu care am de-a face, sunt ca propriii mei frați și surori: îi respect și simt cu ei când li se întâmplă ceva. Atunci îi iau la o parte și discut cu ei pentru că îi iubesc și vrem să locuim împreună în Slavă. Poate uneori vă gândiți că vorbesc prea aspru în aceste adunări, dar nu este adevărat. Eu nu fac aceasta pentru că nu vă iubesc, ci dimpotrivă. Însă știu că este un singur drum, o singură cale de a-l sluji pe Dumnezeu și noi trebuie să stăm cu orice preț pe Ea, pe calea Lui!

Când l-am privit, am observat că pe vârful urechii fratelui Donovan era o umflătură, probabil de trei ori mărimea ei și era foarte roșie. Deoarece eram deja de câteva zile împreună în sălbăticie, m-am gândit că s-a înțepat în vreun cactus, dar când i-am luat mâna am văzut că are cancer. Atunci l-am întrebat de cât timp are probleme cu urechea (Mă făceam că nu știu ce are, deoarece voiam să aud ce-mi spune el).

I-am zis: „De când ai aceasta, Donovan?”

„De vreo șase luni, frate Branham.”

„Și de ce nu mi-ai spus nimic până acum?”

„Am văzut că ești foarte ocupat și nu am vrut să te mai obolesc și eu. Mă gândeam că poate îți va spune Domnul într-o zi.”

„Știi ce este aceasta?” l-am întrebat în continuare.

„Pot să-mi dau seama.”

„Așa este,” am răspuns eu.

Nu am făcut nimic altceva, doar i-am luat mâna în mâna mea, iar a doua zi dimineața nu se mai vedea nici măcar o cicatrice pe urechea lui; fusese vindecat pe deplin.

Adesea, noi oamenii presăm, încercând fel de fel de soluții, dar Cuvântul spune foarte simplu: *„Iată semnele care îl vor urma pe credincios.”* El nu a spus: *„Dacă se vor ruga pentru bolnavi...”* ci: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor face bine!”* Noi trebuie să credem cu adevărat în tot ceea ce facem. În ordine.

Astfel, Donovan este probabil aici, în dimineața aceasta. Îl veți întâlni și el va întări mărturia.

Ce aş putea să spun mai mult? Cred că Luca sau Ioan a spus că *„Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris...”* despre ceea ce a făcut El printre oameni în aceste zile din urmă: bolnavii s-au vindecat, alcoolicii au fost eliberați cu miile și tot felul de boli și neazuri.

Acum vreau să mă adresez celor care mă ascultă la radio, dar și celor de aici. Am în mână un teanc de cereri de la oamenii care m-au sunat în dimineața aceasta și m-au rugat la telefon să mă rog pentru ei. În dimineața aceasta, telefonul a sunat în continuu și o sută nouăzeci și șase de oameni și-au exprimat dorința de a fi amintiți în rugăciune. Dacă sunteți credincioși, puneți-vă mâinile unii peste alții, oriunde v-ați afla. Dacă sunteți singuri, puneți-vă mâna pe Biblie, în timp ce ne vom ruga.

Scumpule Tată ceresc, mărturia despre Donovan Weerts este numai una din miile pe care Tu, Doamne, le-ai îngăduit să se întâmple prin harul Tău... Te rog să privești în inimile celor care ascultă în fața aparatelor de radio. Dăruiește fiecărui bolnav vindecarea. Dăruiește-le eliberare de toate suferințele, și fie ca cel rău să-i păărăsească, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin. Îți mulțumesc.

(Sfârșitul celei de-a doua emisiuni radio).

Este pentru a treia oară când sunt aici în dimineața aceasta și mi s-a spus că trebuie să părăsim clădirea în doisprezece sau patrusprezece minute. Conducerea ne-a spus că la celălalt etaj se poate servi masa. Suntem bucuroși pentru că am putut să sărbătorim masa aceasta mare de dragoste frățească duhovnicească, cum îmi place s-o numesc, împreună cu grupul acesta minunat.

Aș vrea să vă amintesc încă o dată că adunarea de mâine după-amiază va avea loc la hotelul Embassy. Acolo ne vom ruga pentru bolnavi și ne așteptăm ca Dumnezeu să se întâlnească cu noi. Eu am venit aici ca să contribui cu partea mea de slujbă, astfel încât adunările noastre să fie un succes, iar succesul la care mă gândesc, este ca oamenii să-L găsească pe Isus Hristos. Acesta este succesul. Indiferent cât de mult Îl laudăm pe Dumnezeu în fiecare adunare, câte lucruri mărețe Îl vedem că face, sau cât de des ne-ar vorbi prin Duhul Său, succesul adevărat este atunci când aducem suflete în Împărăția lui Dumnezeu.

Fratele Shakarian a făcut o referire la ceea ce crede el despre zilele în care trăim, iar eu cred din toată inima ceea ce a spus. Noi trăim în timpul de sfârșit, în amurgul acestei lumi, iar soarele coboară tot mai jos spre asfințit. Privind ce se întâmplă astăzi este greu de spus ce va aduce generația viitoare.

Aș vrea să vă dau o mică lumină. De curând s-a făcut un test psihologic în școlile din Arizona, atât în licee cât și în școlile elementare, iar în urma lui s-a constatat că optzeci la sută dintre copii suferă de deficiență mintală, iar șaptezeci la sută se uită prea mult la televizor. Vedeți, răul s-a strecurat printre noi... și vă mirați de unde vine. Voi puteți auzi Glasul lui Dumnezeu strigând împotriva acestor lucruri și cu toate acestea să rămâneți în păienjeniușul acesta.

Lăsați-mă să vă dau ceva șocant. Cuvântul spune: *„Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra înăuntru, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”*, iar voia lui Dumnezeu este Cuvântul Său. Noi putem să fim religioși, să trăim timpuri

minunate, să jubilăm în adunările acestea și totuși... Nu vreau să vă critic, dar sunt dator față de Dumnezeu să fiu sincer și să vă spun ceea ce vrea El să vă spun. Le sunt recunoscător fraților comercianți, de aici din California, pentru că au mers cu mine în convingerile mele. Dacă nu aș spune sincer ce cred, aș fi un fățarnic și nu aș fi cinstit față de ei. Și dacă nu pot să fiu cinstit cu voi, cum voi fi cinstit cu Dumnezeu? Eu vă văd și vorbesc cu voi și bineînțeles, noi suntem sinceri față de Dumnezeu, dar trebuie să fim sinceri și unii cu alții.

Noi trăim într-o epocă îngrozitoare, de aceea aș vrea să vă explic ceva. Cuvântul spune că nu toți cei ce zic: „Doamne, Doamne!” vor intra în Împărăția lui Dumnezeu, ci numai cei ce fac „*voia Tatălui Meu.*” Și tot Cuvântul spune că „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4). Cu fiecare Cuvânt! Nu numai cu câte un Cuvânt luat de aici și colo, ci „*cu fiecare Cuvânt.*”

Necredința cu privire la un singur Cuvânt al lui Dumnezeu a adus moartea, suferințele, fiecare boală și durere de inimă. Vedeți? Pentru că a fost încălcat un singur Cuvânt din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că nu a fost ținut și crezut un singur Cuvânt! Dar El a spus că se va întâmpla aceasta. Satan a zis: „*Hotărât, că nu veți muri...*” (Geneza 3.4), dar ei au murit.

Acesta este motivul pentru care noi trebuie să ținem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu! Suferințele și moartea au venit peste rasa umană pentru că un singur Cuvânt a fost prezentat și crezut greșit. Cum am putea fi aduși înapoi dacă există un singur Cuvânt pe care nu-L credem și nu-L ținem? Prețul răscumpărării noastre a fost atât de scump, costându-L chiar Viața pe Fiului Său. Cuvântul spune: „*...mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.*” (Matei 20.16).

Nu pot să mă adâncesc în acest text pentru că nu mai avem timp, dar aș vrea să luați totuși ceva cu voi.

Într-o zi, m-am dus cu fratele Shakarian la un laborator unde se făceau încrucișări

artificiale la vite. Acolo am văzut cum specialiștii au luat spermă de la taur, cu ajutorul unui instrument micuț care semăna cu un băț de chibrit, și au pus-o sub lupa microscopului. Am privit și eu prin acea lupă care mărea de câteva sute de ori. În sperma aceea se vedeau mii de embrioni sau germeni vii care se mișcau în toate părțile. Noi știm că germenii vine de la mascul și oul de la femelă. Eu l-am întrebat pe laborant:

„Ce sunt acelea care se mișcă în sperma masculului?”

„Sunt tăurași sau viței,” a răspuns el. Înțelegeți?

„În picătura aceea mică?”

„Da.”

„Înseamnă că în toată sperma sunt în jur de un milion dintre ei?”

„Da,” a răspuns el. Înțelegeți?

Apoi am privit foarte atent, pentru că în partea cealaltă era un singur ou care aștepta sămânța masculină ca să-o fecundeze. Nimeni nu poate spune dinainte care dintre toți acei spermatozoizi va fecunda oul. Astfel, putem constata că nașterea naturală este mai tainică decât nașterea din fecioară, deoarece în picătura aceea de spermă este un singur spermatozoid hotărât pentru viață, în timp ce toți ceilalți mor. Nu prima sămânță este cea care întâlnește oul, ci prima care reușește să pătrundă înăuntru și să-l fecundeze. Poate că oul va primi o sămânță care este chiar în spate, la mijloc sau în față. Ea pătrunde înăuntru și nu se mai vede. Această sămânță sau spermă arată ca un viermișor și imediat ce fecundează oul, se formează coloana vertebrală a viitorului vițel. Numai unul dintr-un milion de spermatozoizi reușește. Unul singur. Tot procesul acesta este condus de o

Inteligență necunoscută omului. Toți spermatozoizii arată la fel, acest lucru fiind valabil atât pentru animale cât și pentru oameni. Mai mult, este hotărât mai dinainte dacă va fi băiat sau fată, dacă va fi blond, roșcat sau brunet și toate celelalte lucruri. Vedeți? Deși toate aceste semințe arată la fel, numai una este hotărâtă să intre la viață. Unul dintr-un milion, deși toți acești spermatozoizi arată la fel.

Când Israel a părăsit Egiptul, au ieșit aproximativ două milioane de oameni. Toți auziseră mesajul unui profet, toți au văzut Stâlpul de Foc; toți au fost botezați de Moise în Marea Roșie; toți au jubilat în Duhul; toți au băut din aceeași Stâncă duhovnicească; toți au mâncat în fiecare zi din mana proaspăt căzută din cer, dar cu toate acestea, numai doi au ajuns în țară: unul dintr-un milion.

În ce a constat încercarea? Toți au băut din aceeași Stâncă, toți au mâncat aceeași Mană, la fel ca noi în dimineața aceasta, dar testul Cuvântului a făcut deosebirea. Când au ajuns la Cades-Barnea și se pregăteau să intre în țara făgăduită, nu au putut intra până când nu a fost încercat fiecare dintre ei prin Cuvânt. Când s-au întors cele douăsprezece iscoade de la iscodirea țării, zece dintre ei au spus: „Oamenii aceia sunt uriași, iar noi suntem ca niște lăcuste față de ei. Dușmanul este prea puternic ca să-l putem învinge, iar orașele lor sunt bine întărite.”

Dar Iosua și Caleb au spus, liniștind poporul: „Noi suntem mai mult decât în stare să-i biruim!” De ce? Pentru că înainte ca poporul să părăsească Egiptul, Dumnezeu spusese: „Eu v-am dat deja această țară, vă aparține!” Dar alegerea era doar de unul la un milion.

Astăzi, în lume există cam cinci sute de milioane de așa ziși creștini și în fiecare zi se termină o generație. Ce se va întâmpla dacă Răpirea ar avea loc astăzi și ar fi luați în Răpire cinci sute de oameni? Voi nu ați ști niciodată și nici un ziar nu va spune ceva despre plecarea lor. Venirea Domnului este o taină. Domnul va veni și-i va fura departe. Ea va fi doar o minoritate...

Va fi la fel ca în zilele când ucenicii L-au întrebat pe Domnul Isus: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” Iar El le-a răspuns: „...Ilie a și venit, dar voi nu ați știut.” (Matei 17.10+12).

V-ați gândit vreodată ce au făcut oamenii atunci? Ei credeau că Ilie trebuie să vină în viitor, dar el fusese deja în mijlocul lor și ei nu-l cunoscuseră.

Așa va fi și la venirea Fiului omului. Ei fac cu El exact același lucru. Duhul lui Dumnezeu este aici. Ce o să facem cu El? O să mâncăm și noi Mană și vom face toate celelalte lucruri, fără să creștem pentru acest timp?

Ați privit vreodată o sămânță care se pune în pământ, așa cum a spus și reverendul Pitts cu câteva minute în urmă? În pământ se află multe semințe. Când Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat la început pe deasupra apelor și s-a făcut Lumină, acea Lumină a adus sămânța la viață. Și dacă atunci s-a făcut Lumină când Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” înseamnă că Cuvântul lui Dumnezeu este singurul care aduce încă Lumină. Când s-au retras apele, sămânța era deja în pământ, iar Lumina a adus la viață toată sămânța care posedă germenul de viață în ea. Dumnezeu a făcut ca creația Sa să vină la viață.

În dimineața de Paști, acolo era o altă Lumină care a atins pământul, iar când S-a coborât Duhul Sfânt, Dumnezeu a adus Semințele la Viață. Dumnezeu a trimis Lumina pentru Semințele pe care le cunoștea încă înainte de întemeierea lumii, să fie aici pe pământ. Și așa cum a cunoscut sămânța naturală, El știe unde este și Sămânța duhovnicească. Când Dumnezeu a creat Pământul, trupurile noastre erau deja în pământ, iar prin știința Lui mai dinainte, El a știut cine Îl va iubi și cine nu; cine Îl va sluji și cine nu! Dumnezeu știa aceasta prin cunoștința Sa mai dinainte. Dacă n-ar fi fost așa, El nu este Dumnezeu. El nu poate fi Dumnezeu fără să fie infinit, iar dacă este infinit, cunoaște toate lucrurile.

Vedeți, aici greșesc oamenii, aici se poticnesc. Ei aleargă la aceasta, spun una și alta, dar cu toate acestea, nu lucrează corect. Dar există o modalitate de a păși

corect și aceasta este să cunoaștem voia desăvârșită a lui Dumnezeu, să stăm în ea și să facem lucrarea la care ne-a chemat Dumnezeu.

Fratele Jack a vorbit acum câteva minute despre toată confuzia și despre tehnologia de la Persian Square... Astfel, unul crede una, altul crede altceva... Dacă vreți să auziți teologie, duceți-vă acolo.

Mă gândesc că acolo este la fel ca la Hyde Park din Londra. Eu am fost acolo și am văzut că fiecare este cu propria sa părere. Aceasta este încurcătura unei lumi moderne, un Babilon.

Ați observat cum și-a continuat fratele Pitts mesajul său minunat din dimineața aceasta? El spunea că atunci când a ieșit din parc, a găsit un crin micuț care căzuse în mijlocul acelei încurcături. Sărmanul crin nu putea spune nici da, nici nu, dar Viața lui Dumnezeu strălucea în el în ciuda confuziei din jur. El strălucea chiar și acolo, pentru că așa hotărâse Dumnezeu. Nimeni nu-l observa în mijlocul acelei încurcături și nimeni nu cunoștea înțelesul sau semnificația lui duhovnicească.

Așa este astăzi printre toate aceste mari adunări, biserici și denominațiuni. Una trage într-o parte, alta trage în partea cealaltă... „Noi trebuie să fim baptiști...” „Noi trebuie să fim prezbiterienii...” sau: „Trebuie să fim asta... sau cealaltă.” Dar în mijlocul tuturor acestor încurcături există o floare care crește. Chiar în mijlocul nostru există o putere de la Dumnezeu care o face să crească tot mai mult. Să ne oprim puțin și să privim spre săptămâna aceasta și vom vedea cum se desfășoară înaintea noastră. Noi credem că Dumnezeu o va face, voi nu? („Amin”).

Observ că trebuie să închei imediat, de aceea aș vrea să ne rugăm.

Scumpule Dumnezeu, când ne plecăm capul în prezența Ta, ne dăm seama cât suntem de nevrednici să cerem ceva de la Tine, dar Tu ne-ai făgăduit că nu ne vei refuza dacă venim la Tine. Eu știu că ceea ce am spus este dur: că numai unul

dintr-un milion reușește, dar nu putem uita ce ai spus Tu, Tată: „*Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.*” (Matei 7.14). „...*pentru că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.*” (Matei 20.16).

O, Tată veșnic, trimite Lumina Evangheliei peste orașul acesta, ca să lumineze adunările de săptămâna viitoare. Dacă acolo va fi vreo Sămânță pe care Tu ai văzut-o deja prin marea Ta înțelepciune și atotștiință, și pe care eu am încercat s-o ilustrez prin exemplul cu sperma masculului și oul femelei, ajut-o să poată ieși la suprafață. Îngăduie ca Duhul Tău cel Sfânt să le dea Lumină. Noi ne dăm seama că timpul este târziu, poate mai târziu decât credem, dar am venit cu credința că vom putea face ceva care îi va ajuta pe oameni și prin care s-ar putea să fie chemată și ultima oaie. Noi știm că atunci când turma va fi completă, Păstorul va închide ușa.

Așa a fost și în zilele lui Noe: după ce a intrat ultimul membru al familiei, Dumnezeu a închis ușa. Ceilalți au bătut disperați în ușa închisă, dar era prea târziu. Tată scump, ei au avut ocazia, dar au respins-o. Tu ai spus: „*Eu sunt ușa oilor...*” și cred că versurile poetului sunt adevărate:

Nu sunt nouăzeci și nouă destule pentru Tine?

Dar, nu, acolo mai era una.

Păstorul spune: Eu nu am odihnă!

Mi-e dor de acea oaie singură.

Poate e o oaie neagră, un el sau o ea.

Noi nu știm unde sunt ei, dar mai întâi trebuie să intre ultima oaie și atunci ușa va

fi închisă. O, Dumnezeule, Tu care cunoști toate lucrurile, cercetează-ne viața în dimineața aceasta, și trimite-ne unde trebuie să mergem ca să găsim și ultima oaie pierdută, pentru ca ușa să fie închisă și Păstorul să fie înăuntru cu oile Sale. Îngăduie ca dacă astăzi este ziua hotărâtă de Tine pentru aceasta, să se facă întocmai pentru că Tu ai spus: „*Tot ce Mi-a dat Tatăl va veni la Mine.*” Și *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis.*”

Dacă în adunare este cineva care simte înlăuntrul său o luptă, cred că este momentul potrivit să zică: „Da, Doamne, eu sunt oaia aceea care a rătăcit departe. Toată viața m-am luptat împotriva Ta, dar simt că ar trebui să vin... Astăzi sunt pe partea celor învinși și nu pot să merg în sus sau în jos. Nu pot merge niciunde.” Oh, de ar veni marele Păstor, să-Și întindă mâinile gingașe și s-o aducă pe aceea una înăuntru în siguranță, s-o așeze pe umerii Săi și s-o aducă înapoi în siguranță.

Doamne, poate că în locul acesta este cineva bolnav, într-o stare gravă, și doctorul i-a spus: „Nu se mai poate face nimic!” El a făcut tot ce a putut ca să-l ajute, dar acum nu mai are ce să facă. Toată știința medicală și bisturiul lui nu mai pot face nimic. Dar, Doamne, pentru brațul Tău puternic nu este nimic prea greu, iar brațul Tău este Cuvântul. Acesta este motivul pentru care Te rugăm, scumpul nostru Dumnezeu, să-Ți întinzi mâna peste cel ce este bolnav și nu se poate ajuta singur; peste cel pe care nici medicina și nici doctorii, nu-l mai pot ajuta, și vindecă-l. Îngăduie aceasta, Doamne.

Ne gândim acum la David, căruia i-au fost date câteva oi ca să aibă grijă de ele. Dar într-o zi a venit un urs, i-a luat una dintre oi, și ar fi mâncat-o (așa cum mănâncă un cancer trupul omului). În altă zi a venit un leu, dar David l-a omorât cu o praștie, pentru că nu posedea nici o pușcă sau o sabie. Doar cu o praștie mică făcută dintr-o bucată de piele prinsă de o sfoară, dar el avea încredere în ea.

Doamne, noi nu avem un geniu printre noi, ci suntem oameni simpli cu o rugăciune simplă, dar în dimineața aceasta venim după oile Tatălui. Venim după femeia păcătoasă care umblă pe străzi și încearcă să-și găsească liniștea fumând țigară după țigară; după bărbatul care miroase a băutură și încearcă să scape de ea, dar

vrăjmașul îl ține strâns și nu poate scăpa din mrejele ei; după tânărul și tânăra care încearcă să facă ce este drept, dar nu găsesc destulă putere ca să se dezlipească de ceea ce este greșit. Noi venim în Numele Domnului Isus, ca să pretindem acea oaie în dimineața aceasta. Noi îl înfruntăm pe vrăjmaș, chiar dacă rugăciunea noastră este simplă. Ea este praștia cu care venim să readucem fiecare oaie pierdută în turma Tatălui, ca să putem da socoteală de lucrurile pe care ni le-a încredințat El. Fie ca puterea lui Dumnezeu să atingă inimile oamenilor și să le trezească credința, iar sufletele pierdute să se întoarcă la Tatăl, chiar în dimineața aceasta. Îndepărtează Tu toate ispitele și slăbiciunile din viețile lor, ca să poată merge mai departe, și ajută-i să înțeleagă că pe umerii Stăpânului sunt în afara oricărui pericol și vor fi aduși înapoi în siguranță. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Acum voi preda serviciul fratelui Shakarian...

(Sfârșitul celei de-a treia transmisii radio).

Nădăjduiesc că am primit har în ochii lui Dumnezeu și în ochii voștri, și credeți că nu am venit aici ca să vă spun ceva greșit. Cu câteva zile în urmă am împlinit cincizeci și șase de ani, de aceea vreau să știți că ceea ce vorbesc nu este Mesajul unui bătrân, deoarece am crezut și am vestit aceste lucruri încă din tinerețe. Dacă ceea ce vestesc nu este adevărul, înseamnă că sunt cea mai neînțeleaptă ființă pe care a avut-o Dumnezeu vreodată pe pământ. Eu mi-am dedicat întreaga viață acestei Cauze și vă spun sincer că dacă aș avea zece mii de vieți, tot nu mi-aș schimba mărturia.

Fiecare om poate primi vindecarea. Țineți minte că vindecarea este în voi. Încă de când a fost plantat în Grădină, Dumnezeu a pus în piersic fiecare piersică pe care o va rodi vreodată. Piersicul, mărul sau oricare alt pom fructifer, trebuie să bea din apa care se află în pământ, și va crește. Tot așa, fiecare om are potențialul de a se elibera, și aceasta nu de când ați trecut prin botezul în apă, ci de când ați trecut prin botezul Duhului Sfânt, prin care ați fost plantați în Hristos. Voi nu veniți în

Hristos prin botezul în apă, ci prin botezul spiritual!

Dacă va fi cu voia Domnului, vom vorbi despre aceasta mâine după-amiază, cum și ce este aplicarea reală a Acestuia.

Vedeți, fiecare din voi sunteți credincioși, ceea ce înseamnă că Viața care era în Hristos este în voi. Este minunat dacă puteți vedea aceasta.

Dar știți ce încearcă să facă diavolul? Să vă oprească să vedeți aceste lucruri, să vă țină orbiți. El poate să vă orbească atât de tare încât nici nu mai știți în ce parte să mergeți. Un om orb nu poate să spună în ce parte merge, ci trebuie să întrebe pe cineva care vede. La fel este și cu noi: avem nevoie de Cineva care să ne arate Adevărul, pentru că numai așa îl putem înțelege.

Hristos a murit pentru voi și astfel ați fost scoși din lume în Hristos. Prin botezul Duhului Sfânt, fiecare lucru de care aveți nevoie este chiar în voi. Nu este adevărat? De aceea, tot ce trebuie să faceți este să beți din El.

Dacă bea, pomul aduce în fiecare an la suprafață frunze, muguri și fructe, dar fructul nu este în pământ, ci în copac. Câți înțelegeți aceasta? Spuneți: „Amin!” („Amin”). Rodul este în plantă, dar fiecare plantă trebuie să bea din izvorul Lui. Ploaia vine jos și îi dă la plantă, viață; dacă bea din acea apă, crește și rodește.

Planta crește până când bobocul înflorește, la fel ca Biserica din epoca aceasta.

Dacă bem, vom crește. Dar dacă planta refuză să bea, nu poate să crească. O, dacă veți crede aceasta fiecare individual!

Desigur, voi știți că Domnul arată în adunări, diferite lucruri pe care le-ați făcut, pe

care nu ar fi trebuit să le faceți, și așa mai departe. Nădejdea mea este că Duhul Sfânt va veni din nou în mijlocul nostru în dimineața aceasta și va face aceleași lucrări pe care le-a făcut și altădată.

Noi suntem în așteptarea Lui și cred că starea nervoasă pe care o simt, se datorează faptului că suntem presați să părăsim sala.

Dar, deși este târziu, credeți din toată inima. Vă rog s-o faceți. Dacă am primit trecere înaintea voastră, credeți și puneți-vă mâinile unii peste alții.

Observați! Biblia nu spune: „Aceste semne îl vor urma pe William Branham sau pe Oral Roberts.” Nu scrie că aceste semne îl vor urma pe fratele Kopp, ci scrie: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred (la plural): ...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor face bine.”* (Marcu 16.17-18). Cine face aceasta? Puterea lui Dumnezeu în voi. Ea aduce Viața în persoana peste care vă puneți mâinile. Este Izvorul dător de Viață al Duhului Sfânt.

Dumnezeule scump, în Numele lui Isus Hristos Domnul, Te rugăm pentru Biserica Ta. Fă ca fiecare să stea liniștit, iar Puterea care L-a înviat pe Isus Hristos din morți, să le descopere adevărul Evangheliei, deoarece însărcinarea dată de Isus, Bisericii Sale, a fost: *„...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor face bine.”*

Îngăduie ca orice putere demonică, orice suferință, boală, durere sau orice altceva îi chinuiește pe oameni, să plece în clipa aceasta prin credința în Isus Hristos, deoarece o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dacă credeți că El poate face toate acestea, ridicați-vă mâinile și lăudați-L.

Dumnezeule scump, copilașul acesta va muri dacă nu vei interveni Tu să-l ajuți. Eu condamn acest nodul, în Numele lui Isus Hristos și cer să-l părăsească pe acest

copil nevinovat, pentru că doctorii au făcut tot ce au putut pentru el, dar nu au reușit să-l îndepărteze. Credeți!

Crede numai, crede numai!

Totul e posibil, crede numai!

- Amin -